

Morir a l'aeroport de Girona

JOSEP ANTONI TRIVIÑO

El passat dimarts dia 1 d'octubre, a la tarda, morí una jove de 21 anys a les instal·lacions de l'aeroport de Girona. Estava embarassada. Mentre baixava de la terminal fins a la pista per tal d'agafar un vol cap a Birmingham de sobte es trobà malament. Tenint esguard que el servei d'assistència mèdica de l'aeroport de Vilobí d'Onyar roman tancat per decisió d'AENA des del passat mes de juliol, es va trucar a una ambulància però, en arribar, els serveis mèdics no van poder fer res per salvar la vida de la noia. La qüestió, per ser del tot òbvia, no deixa de ser d'obligada formulació: es podria haver salvat la vida d'aquesta jove en el cas de que s'hagués pogut oferir un auxili mèdic immediat des del punt d'atenció mèdica propi de l'aeroport gironí? La resposta és, fins i tot, més òbvia: possiblement sí. Des de l'any 1967 l'aeroport gironí oferia als passatgers els serveis d'assistència sanitària, fins que els màxims responsables d'AENA decidiren, obeint fil per randa les consignes de retallades del Govern Central d'en Mariano Rajoy, deixar de prestar-los el passat mes de juliol, en plena campanya turística d'estiu, és a dir, a partir del mes en què el trànsit de passatgers es multiplica d'allò més. L'Estat espanyol des de la dècada dels seixanta ha sofert diverses crisis econòmiques, i mai a ningú se li havia passat pel cap la idea d'eliminar aquest servei bàsic als aeroports. Fins ara que governen els campions europeus de la tisorada. La mort d'aquesta jove embarassada a l'aeroport gironí, igual que la mort de vés a saber quantes persones des que fa un temps es troben amb els serveis mèdics dels seus pobles tancats i barrats a les nits, demostra quines són les prioritats del Govern Central del PP, i, com a fidel corretja de transmissió, del Govern de CiU de la Generalitat de Catalunya amb les seves interminables retallades a la sanitat pública. Em sap greu dir-ho: al marit vidu, als pares i als avis d'aquesta jove morta a l'aeroport gironí, a hores d'ara, els importa un rave que el president ?espa?nyol els digui que era del tot necessari eliminar el punt d'atenció sanitària de l'aeroport de Girona per tal d'eixugar el dèficit de l'Estat espanyol. I a la vídua i familiars de l'home que va morir d'un infart a Sils mentre el CAP era tancat a la nit, a hores d'ara, els importa un rave que el president Artur Mas els digui que cal continuar retallant en sanitat pública a Catalunya, mentre esperem amb tota la paciència l'arribada d'un hipotètic Estat propi. Em sap greu dir-ho: als milers de persones que observen, indignats, com cada dia s'allarga la llista d'espera per una operació, els importa un rave, a hores d'ara, les baralles entre els partits polítics catalans per cruspir-se un tros del pastís electoral gràcies al procés sobiranista engegat. Em sap greu dir-ho: als milers d'infants desnodrits que hi ha a Catalunya, igual com als seus pares i avis que viuen en la pobresa més absoluta, els importa un rave la dialèctica d'enfrontament entre el Govern de la Generalitat i el Govern central de l'Estat espanyol a costa del procés sobiranista, que els ajudarà a eixamplar els seus caus electorals respectius. I tota aquesta indiferència per part dels més desfavorits de la nostra societat és la més viva i crua demostració que els governants -els d'aquí i els d'allí- a base de no voler reconèixer la seva impotència o inutilitat per resoldre aquesta crisi tan perllongada com estranya s'han oblidat d'ells; en pervertir les prioritats s'han oblidat dels ciutadans.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2013/10/07/morir-laeroport-girona/638089.html?utm_source=rss